

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSRET

Praksisoversigt over virksomheders samfundsansvar og bæredygtighedsrapportering (årsregnskabsloven § 99 a)

Fra frivillig »følg eller forklar«-redegørelse til ESRS-rapportering – anvendelsesområde, indfasning, verifikation og håndhævelse

Version 2 Opdateret 16. jul. 2026 16 afgørelser · 1997-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Årsregnskabslovens § 99 a har siden 2008 forpligtet de største danske virksomheder til at redegøre for deres samfundsansvar i ledelsesberetningen. Bestemmelsen er gået fra et rent nationalt oplysningskrav uden direktivmæssig baggrund, over NFRD-implementeringen i 2018, til en fuldt EU-harmoniseret bæredygtighedsrapportering efter Kommissionens ESRS-standarder ved CSRD-implementeringen i 2024 – for i 2025 at blive delvist sat på pause ved »stop-the-clock«-udskydelsen i den nye § 99 b. Egentlig domspraksis på selve CSR- og bæredygtighedsbestemmelserne er endnu ikke opstået; retsområdet styres derfor af forarbejderne, standarderne og Erhvervsstyrelsens regnskabskontrol, hvis praksis prøves af Erhvervsankenævnet. Denne oversigt kortlægger retsgrundlaget kronologisk og sammenfatter den ankenævnspraksis om påbud, tvungen revision og ledelsesansvar, der udgør den faktiske håndhævelsesramme om ledelsesberetningen.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Da § 99 a blev indført i 2008, havde kravet udtrykkeligt ingen direktivmæssig baggrund: det var et rent oplysningskrav efter »følg eller forklar«-princippet, og samfundsansvar forblev efter forarbejderne et frivilligt anliggende for virksomheden.
- 02** Med CSRD-implementeringen ved lov nr. 480 af 22. maj 2024 skiftede bestemmelsen karakter fra en fri redegørelse til en standardiseret bæredygtighedsrapportering, der skal afgives i overensstemmelse med Kommissionens europæiske standarder (ESRS).
- 03** Bæredygtighedsrapporteringen skal fremgå af et særskilt og tydeligt identificerbart afsnit i ledelsesberetningen; den hidtidige adgang til i stedet at placere redegørelsen i en supplerende beretning eller på virksomhedens hjemmeside er bortfaldet for de CSRD-omfattede virksomheder.
- 04** Fordi rapporteringen indgår i ledelsesberetningen, er den omfattet af årsregnskabslovens § 11, stk. 1, og skal derfor udgøre en retvisende – og efter forarbejderne afbalanceret – redegørelse.

- 05 Princippet om dobbelt væsentlighed indebærer, at hvert væsentlighedsperspektiv skal vurderes selvstændigt: en oplysning skal medtages, hvis den er væsentlig ud fra enten virksomhedens indvirkning på bæredygtighed, den finansielle påvirkning af virksomheden, eller begge.
- 06 Rapporteringen stiller krav til virksomhedens oplysninger – ikke direkte materielle krav til virksomhedens adfærd; forarbejderne understreger udtrykkeligt denne sondring.
- 07 Skadesklausulen i § 99 a, stk. 5, tillader kun undladelse i særlige tilfælde ved igangværende forhandlinger eller retstvister, undladelsen må ikke hindre en rimelig og afbalanceret forståelse, og selve undladelsen skal oplyses.
- 08 Erhvervsankenævnets praksis viser, at generelle konkurrencehensyn ikke kan bære en fravigelse af lovens oplysningskrav, når lovens egne betingelser for undtagelse ikke er opfyldt – og at en fonds vedtægt ikke kan tilsidesætte årsregnskabslovens materielle regler.
- 09 Erhvervsstyrelsens regnskabskontrol efter § 159 b, stk. 1, omfatter udtrykkeligt både taksonomiforordningen (nr. 12) og lov om uafhængige erklæringsudbydere (nr. 16).
- 10 Ved konstaterede fejl er reaktionerne påbud om ny årsrapport, påbud om supplerende/korrigerende information eller påtale; ved væsentlige overtrædelser vil virksomheden altid blive påbudt at ændre eller supplere allerede offentliggjort information.
- 11 Erhvervsankenævnet prøver hjemmel og faktum fuldt ud, men tilsidesætter ikke styrelsens skønsmæssige væsentlighedsvurdering uden konkret grundlag – mens en afgørelse truffet på et uoplyst grundlag hjemvises.
- 12 Væsentlige fejl i regnskabsaflæggelsen kan udløse tvungen revision efter § 135 a, også for kommende regnskabsår.
- 13 Hvert enkelt medlem af ledelsen har efter § 8 selvstændigt ansvar for årsrapporten – herunder udtrykkeligt for, at en eventuel erklæring om bæredygtighedsrapportering kan afgives, så årsrapporten kan godkendes i tide.
- 14 Indfasningen er udskudt to år for bølge 2 og 3: efter § 99 b får § 99 a først virkning for regnskabsår, der begynder 1. januar 2027 henholdsvis 1. januar 2028, mens 2018-affattelsen af § 99 a gælder i mellemtiden.

Fra frivilligt samfundsansvar i 2008 til EU-harmoniseret bæredygtighedsrapportering

§ 1

Årsregnskabsloven § 99 a har en usædvanlig lovgivningshistorie: bestemmelsen blev født som et rent nationalt initiativ uden direktivmæssig baggrund og er siden blevet overtaget og gennemgribende omskrevet af EU-retten.

Bestemmelsen blev indsat ved [lov nr. 1403 af 27. december 2008](#) som udmøntning af regeringens handlingsplan for virksomheders samfundsansvar. De almindelige bemærkninger fastslår utvetydigt, at kravet ikke greb ind i virksomhedens frihed:

Lovforslaget ændrer ikke ved, at virksomheders samfundsansvar er et frivilligt anliggende. Virksomheden vælger selv, om og hvordan den ønsker at integrere ovennævnte hensyn i sin forretningsstrategi og sine aktiviteter. Oplysningskravet forpligter således ikke de omfattede virksomheder til at have en politik for samfundsansvar, ligesom der ikke stilles krav til, hvordan den enkelte virksomhed arbejder med samfundsansvar.

Samfundsansvar blev defineret som det forhold, at virksomheden **frivilligt** integrerer hensyn til bl.a. menneskerettigheder, sociale forhold, miljø- og klimamæssige forhold samt bekæmpelse af korruption i sin forretningsstrategi – altså aktiviteter, som virksomheden netop ikke er forpligtet til efter lovgivningen. Kravet ramte efter forarbejderne ca. 1.100 virksomheder, og virksomheder, der havde tilsluttet sig FN's Global Compact eller UN PRI og offentliggjorde en fremskridtsrapport, kunne fritages helt.

Udviklingen siden har været en gradvis bevægelse fra frivillighed mod standardisering:

Ændring	Indhold
Lov nr. 1403 af 27. december 2008	§ 99 a indsættes: redegørelse for samfundsansvar efter »følg eller forklar«. Rent nationalt krav uden direktivbaggrund.
Ændring i 2012	Udtrykkelige krav om oplysning om politikker for menneskerettigheder og for reduktion af klimapåvirkning.
Lov nr. 1716 af 27. december 2018	Opfølgning på implementeringen af regnskabsdirektivet (2013/34/EU) og NFRD – den ikkefinansielle redegørelse. Denne affattelse er stadig i brug, jf. § 99 b.
Lov nr. 741 af 30. maj 2020	§ 99 d om redegørelse for dataetik indsættes.
Lov nr. 480 af 22. maj 2024	CSRD-implementering: § 99 a nyaffattes som bæredygtighedsrapportering efter ESRS. I kraft 1. juni 2024.
Lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering (lov nr. 52 af 28. januar 2025)	Andre end godkendte revisorer kan afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.
Lov nr. 1636 af 16. december 2025	»Stop-the-clock«: § 99 b indsættes og udskyder virkningen to år for bølge 2 og 3.

Det materielle spring skete i 2024. Forarbejderne til nyaffattelsen beskriver, at bæredygtighedsrapporteringen medfører

væsentlige ændringer i omfang, form, detaljeringsgrad og måden, hvorpå bæredygtighedsoplysningerne skal offentliggøres. De nye krav adskiller sig væsentligt fra den praksis, der findes i dag, hvor der er meget få krav til selve udformningen og offentliggørelsen af bæredygtighedsrapporteringen.

Samtidig blev revisors rolle skærpet: hvor de gældende regler alene krævede en udtalelse baseret på et såkaldt konsistentstjek, skal der efter CSRD afgives en egentlig erklæring med begrænset sikkerhed.

LOV

[Årsregnskabsloven § 99a](#)
[Årsregnskabsloven § 99b](#)
[Årsregnskabsloven § 99d, stk. 1](#)

§ 2 Anvendelsesområdet: store virksomheder i regnskabsklasse C og D

Årsregnskabsloven er bygget op efter den såkaldte **byggeklodsmodel**, hvor kravene til den enkelte virksomhed primært afhænger af dens størrelse. Forarbejderne fra 2008 forklarer valget af anvendelsesområde:

Princippet i modellen er, at små virksomheder skal følge relativt få, generelle krav, mens store virksomheder skal følge flere og mere detaljerede krav. Baggrunden for dette er, at små virksomheder sædvanligvis har få regnskabsbrugere, hvorimod store virksomheder og virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, har en bred kreds af regnskabsbrugere med forskelligartede behov, herunder en større offentlig bevågenhed.

Rapporteringspligten påhviler efter [§ 99 a, stk. 1 store virksomheder](#), jf. [§ 7, stk. 2, nr. 3](#) – dvs. virksomheder i regnskabsklasse C, der overskrider to af lovens tre størrelsesgrænser – samt virksomheder i regnskabsklasse D (børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber), der uanset størrelse følger de strengeste regler. Bemærk at anvendelsesområdet ikke er begrænset til kapitalselskaber: årsregnskabsloven omfatter også erhvervsdrivende fonde og andelsselskaber, hvilket ifølge Erhvervsstyrelsen indebærer, at loven på dette punkt går videre end direktivets anvendelsesområde.

Regnskabsklasse C-virksomheder skal efter [§ 78](#) altid udarbejde en ledelsesberetning, og §§ 80-101 – herunder [§ 99 a](#) – finder anvendelse med forrang for de generelle regler.

Størrelsesgrænserne er ikke statiske. CSRD-loven gennemførte samtidig Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775 af 17. oktober 2023 om justering af størrelseskriterierne for mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder og koncerner – en inflationstilpasning, der i sig selv flytter virksomheder ind og ud af pligten.

Alternative investeringsfonde er udtrykkeligt holdt uden for: [§ 99 a](#) finder ikke anvendelse for en alternativ investeringsfond som defineret i [§ 3, stk. 1, nr. 1](#), i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

For de finansielle virksomheder, der ikke er omfattet af årsregnskabsloven, fastsættes de tilsvarende krav administrativt af Finanstilsynet. Det gælder [§ 150 i bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser](#) og [§ 160 i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.](#), der spejler [§ 99 a](#)'s rapporteringsområder næsten ordret. Denne parallelitet blev allerede forudsat i 2008, hvor forarbejderne bemærkede, at oplysningspligten for institutionelle investorer, investeringsforeninger og børsnoterede finansielle virksomheder ville blive fastsat af Finanstilsynet i bekendtgørelser.

LOV

[Årsregnskabsloven § 7, stk. 2](#)[Årsregnskabsloven § 78](#)[Årsregnskabsloven § 99a, stk. 1](#)

Indholdet: de otte rapporteringsområder og princippet om dobbelt væsentlighed

§ 3

Efter [§ 99 a, stk. 1](#) skal store virksomheder i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering i et **særskilt afsnit** med de oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation. Virksomheden skal tillige oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere oplysningerne.

Dette er **princippet om dobbelt væsentlighed**. Forarbejderne til nyaffattelsen præciserer, at de to perspektiver ikke må blandes sammen:

Det findes relevant at sikre, at de to væsentlighedsperspektiver forstås og anvendes korrekt. Det bliver derfor med den foreslåede ændring af bestemmelsen præciseret, at virksomheder skal tage hensyn til hvert væsentlighedsperspektiv i sig selv og fremlægge oplysninger, der er væsentlige ud fra enten et af perspektiverne eller begge perspektiver.

Kravet om et særskilt afsnit betyder ifølge forarbejderne, at rapporteringen skal fremgå i en egen sektion, f.eks. markeret med en relevant overskrift, og at den hidtidige mulighed for at placere redegørelsen i en supplerende beretning eller i en særskilt rapport på hjemmesiden ikke længere kan anvendes. Kravet er dog ikke til hinder for integreret rapportering, så længe det sker ved klare henvisninger til de konkrete afsnit.

Placeringen i ledelsesberetningen har en vigtig retlig konsekvens, som forarbejderne fremhæver:

Da bæredygtighedsrapporteringen skal indgå i ledelsesberetningen, vil den også være omfattet af de generelle krav til ledelsesberetningen i lovens § 11, stk. 1. Det vil medføre, at bæredygtighedsrapporteringen bliver omfattet af kravet om en retvisende redegørelse for de forhold, som beretningen omhandler, og at denne redegørelse skal være "afbalanceret".

§ 11, stk. 1, 2. pkt. bestemmer netop, at ledelsesberetningen skal indeholde en retvisende redegørelse for de forhold, som beretningen omhandler. Bæredygtighedsrapporteringen er dermed underlagt den samme grundnorm som resten af ledelsesberetningen – og dermed også den samme regnskabskontrol.

§ 99 a, stk. 2 opregner otte rapporteringsområder, der gennemfører regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2:

1. **Forretningsmodel og -strategi** – herunder modstandsdygtighed over for bæredygtighedsrisici, muligheder, planer for forenelighed med Parisaftalen og målet om klimaneutralitet senest i 2050, eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter, hensyn til interessenter, og hvordan strategien er gennemført.
2. **Tidsfæstede bæredygtighedsmål** – herunder, hvor relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, fremskridt, og om målene er baseret på videnskabelig dokumentation.
3. **Ledelsens rolle** samt dens ekspertise og færdigheder.
4. **Politikker** vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.
5. **Incitamentsordninger** knyttet til bæredygtighedsspørgsmål – efter forarbejderne f.eks. bonusordninger eller aktiebaseret vederlæggelse.
6. **Due diligence, negative indvirkninger og afhjælpende tiltag** (litra a-c).
7. **Væsentligste risici og afhængigheder** samt risikostyringen.
8. **Indikatorer** relevante for nr. 1-7.

Oplysningerne skal efter § 99 a, stk. 3 omfatte kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant.

Et centralt fortolkningspunkt: forarbejderne understreger, at

de foreslåede regler vil stille krav til virksomhedens rapportering om bæredygtighedsspørgsmål og ikke direkte materielle krav, der regulerer virksomhedens adfærd.

Sondringen mellem rapporteringspligt og adfærdspligt er afgørende for afgrænsningen mod due diligence-direktivet [CSDDD](#), der derimod pålægger materielle pligter.

LOV

[Årsregnskabsloven § 11, stk. 1](#)[Årsregnskabsloven § 99a, stk. 1-3](#)

§ 4 Standarderne (ESRS) og de engelsksprogede internationale protokoller

Efter [§ 99 a, stk. 6](#) skal oplysningerne afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat i regnskabsdirektivet, herunder i delegerede retsakter vedtaget i henhold hertil. Der er tale om en **dynamisk henvisning**: standarderne fastsættes af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af regnskabsdirektivets artikel 29b, og de ændres uden national lovændring.

En særlig retskildemæssig konstruktion følger af stk. 6, 2. pkt. Henviser standarderne til internationale retningslinjer, protokoller eller lignende, er disse gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk. Forarbejderne begrunder dette konkret:

De omhandlede retsakter, herunder henvisninger heri, vil rette sig mod store danske virksomheder og børsnoterede virksomheder, som forudsættes at have det fornødne kendskab til engelsk. De standarder, hvori der henvises til de omhandlede retningslinjer, protokoller eller lignende, vil ikke rette sig mod enkeltpersoner eller andre, som ikke kan forudsættes at have det fornødne sproglige kendskab til engelsk.

Baggrunden for ikke at oversætte er ifølge forarbejderne, at en oversættelse vil kunne medføre risiko for fejl og regeldiskrepans. Det nævnte eksempel er **GHG-protokollen**, der er en internationalt anerkendt standard for opgørelse af CO₂-emissioner. Sådanne internationale retningslinjer vil, som en del af den delegerede retsakt, være bindende for virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

Hertil kommer samspillet med **taksonomiforordningen**. Efter [artikel 8 i forordning \(EU\) 2020/852](#) skal omfattede virksomheder oplyse, hvordan og i hvilket omfang deres aktiviteter er forbundet med miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. Forarbejderne understreger, at § 99 a ikke udvider taksonomiforordningens eget anvendelsesområde – men de to regelsæt er praktisk sammenvævede, og en dattervirksomhed, hvis oplysninger medtages i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering, kan tillige undtages fra at rapportere efter artikel 8 ved at henvise til moderens rapportering.

At taksonomiforordningen ikke blot er et EU-anliggende, men indgår i den danske håndhævelse, fremgår direkte af [§ 159 b, stk. 1, nr. 12](#), der udtrykkeligt nævner forordning 2020/852 blandt de regelsæt, Erhvervsstyrelsens regnskabskontrol omfatter.

LOV

[Årsregnskabsloven § 99a, stk. 6](#)[Årsregnskabsloven § 159b, stk. 1](#)

§ 5 Værdikæden, due diligence og de væsentligste negative indvirkninger

Det mest indgribende nye element i CSRD-affattelsen er **værdikædeperspektivet**. Efter § 99 a, stk. 4 skal oplysningerne, hvor det er relevant, omfatte virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Forarbejderne præciserer rækkevidden:

Oplysningerne vil skulle omfatte oplysninger vedrørende virksomhedens værdikæde både inden- og udenfor EU, hvis virksomhedens værdikæde strækker sig uden for EU.

Efter § 99 a, stk. 2, nr. 6 skal virksomheden beskrive (a) de gennemførte due diligence-procedurer, (b) de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger i egne aktiviteter og værdikæden samt tiltag til at identificere og overvåge dem, og (c) tiltag for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse indvirkningerne – og resultatet af tiltagene.

Forarbejderne forankrer indholdet af »væsentligste negative indvirkninger« i international soft law:

Ved aktuelle eller potentielle negative indvirkninger forstås særligt de mest betydelige indvirkninger relateret til virksomhedens aktiviteter, herunder alvoren af indvirkningen på mennesker eller miljøet, antallet af individer, der påvirkes eller kan blive påvirket, eller omfanget af skader på miljøet, og hvor let disse kan afhjælpes. Dette er i overensstemmelse med De Forenede Nationers vejledende principper for menneskerettigheder og erhvervsliv.

Lovgiver var opmærksom på, at værdikædedata i praksis ikke altid kan fremskaffes. Der blev derfor indført en overgangsordning for de **tre første regnskabsår**, hvor virksomheden er forpligtet til at rapportere: foreligger ikke alle de fornødne oplysninger om værdikæden, skal virksomheden i stedet rapportere om (1) de bestræbelser, den gør sig for at fremskaffe oplysningerne, (2) grundene til, at ikke alle oplysninger er blevet fremskaffet, og (3) dens planer for fremskaffelse af oplysningerne i fremtiden. Ordningen er en anerkendelse af, at værdikædekravet reelt forudsætter en dataindsamling, der rækker langt ud over virksomhedens eget retlige herredømme.

Due diligence-rapporteringen efter § 99 a skal holdes ude fra de materielle due diligence-pligter i CSDDD – § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra a, forudsætter netop, at rapporteringen sker »hvor det er relevant i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure«. Den transaktionsbaserede due diligence ved virksomhedsoverdragelse er en helt anden disciplin og behandles under [due-diligence-virksomhedsoverdragelse](#).

LOV

Årsregnskabsloven § 99a, stk. 2, 4

Skadesklausulen i § 99 a, stk. 5 – og grænserne for at holde oplysninger tilbage

§ 99 a, stk. 5 viderefører den såkaldte skadesklausul – et »safe harbour«-princip, der allerede fandtes i den tidligere affattelse. Virksomheden kan i **særlige tilfælde** undlade at give oplysninger efter stk. 2-4, hvis offentliggørelse kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister.

Undtagelsen er snæver og ledsaget af to modgående værn:

- Undladelsen må ikke forhindre, at rapporteringen giver en **rimelig og afbalanceret** forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation samt aktiviteternes påvirkning.

- Virksomheden **skal oplyse i rapporteringen**, at den har undladt at give oplysninger.

Forarbejderne definerer de to kvalifikationer: »Med rimelig forstås, at den er dækkende. Med afbalanceret forstås, at rapporteringen ikke må blive ensidig ved, at der udelades oplysninger, som er nødvendige for at give en retvisende beskrivelse af virksomheden.«

Der foreligger endnu ingen offentliggjort praksis om § 99 a, stk. 5, konkret. Erhvervsankenævnets almindelige praksis om undtagelser fra årsregnskabslovens oplysningskrav peger dog i en klar retning: **kommercielle hensyn bærer ikke i sig selv en fravigelse, når lovens egne betingelser ikke er opfyldt.**

I 01-209.523 af 2. maj 2002 gjorde et selskab gældende, at oplysning om nettoomsætningen ville give selskabets eneste europæiske konkurrent – organiseret som andelsselskab og derfor uden tilsvarende offentliggørelsespligt – en ensidig informationsmæssig fordel. Ankenævnet tiltrådte styrelsens afvisning. Styrelsen havde formuleret det principielt:

Styrelsen vil ikke kommentere det konkurrencemæssige aspekt, allerede fordi styrelsen ikke har adgang til at dispensere fra lovens krav, hvis størrelsesbetingelserne ikke er opfyldt.

Undtagelsen forudsatte **både** at størrelsesbetingelserne var opfyldt **og** at der forelå et konkurrencemæssigt hensyn; da selskabet overskred størrelseskriterierne, var der allerede af den grund ikke adgang til fritagelse. Overført på § 99 a, stk. 5, understøtter kendelsen, at klausulen ikke kan påberåbes generelt eller strategisk: den kræver en konkret, dokumenteret sammenhæng med **igangværende** forhandlinger eller retstvister.

I samme retning peger 99-51.386 af 20. december 2000, hvor en erhvervsdrivende fond gjorde gældende, at dens fundats hjemlede afvigelse fra årsregnskabslovens værdiansættelsesregler, og at lovens metode ville give et *vildledende* billede. Ankenævnet fastslog, at undtagelsen for »fondes særlige forhold« alene sigter til bestemmelser, der ikke kan overføres til fonde på grund af deres retlige karakter – ikke til den enkelte fonds fundats. En virksomheds egen vurdering af, at lovens rapporteringsform er misvisende, er altså ikke i sig selv en fravigelsesgrund.

LOV	Årsregnskabsloven § 99a, stk. 5	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Selskab pligtig til at oplyse nettoomsætning i årsregnskab – konkurrencehensyn fritager ikke fra oplysningspligt	02.05.2002
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsdrivende fond pålagt at følge årsregnskabslovens regler for værdiansættelse af aktier i datterselskab – obligationsbeholdning undtaget	20.12.2000

§ 7 Koncernrapportering, datterselskabsundtagelsen og offentliggørelse

Rapporteringspligten er bygget op om et koncernprincip: efter § 99 a, stk. 10 er det for virksomheder, der udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, tilstrækkeligt, at oplysningerne gives for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 4. Reglerne om koncernregnskab findes i §§ 109-112.

Datterselskabsundtagelsen i § 99 a, stk. 7 er kernen. En dattervirksomhed kan undlade at medtage oplysningerne, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Anvendes undtagelsen, skal dattervirksomhedens ledelsesberetning efter § 99 a, stk. 8 indeholde tre oplysninger:

1. Navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer på koncernniveau.

2. URL-adresse til modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller bæredygtighedsrapportering samt til erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c.
3. Oplysning om, at dattervirksomheden er undtaget fra stk. 1-6.

Efter forarbejderne er det en betingelse, at modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning er offentliggjort **senest samtidig med**, at dattervirksomheden indsender sin ledelsesberetning.

For **tredjelandskoncerner** gælder en særlig overgangsordning i § 99 a, stk. 11, der gennemfører regnskabsdirektivets artikel 48i og gælder **indtil den 6. januar 2030**. En dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, er undtaget, hvis den er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS, som opfylder fire kumulative betingelser – herunder at rapporteringen er udarbejdet af den af koncernens EU/EØS-dattervirksomheder, der i mindst ét af de foregående fem regnskabsår på konsolideret grundlag havde **den største omsætning inden for EU/EØS**, og at den offentliggøres efter § 138. Er moderen etableret i tredjeland, skal dattervirksomheden efter § 99 a, stk. 9 desuden sammen med sin egen årsrapport indsende moderens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæring til Erhvervsstyrelsen.

Erhvervsdrivende fonde fik med § 99 a, stk. 12 en undtagelse, der ikke fandtes før. En moderfond, der benytter koncernregnskabsundtagelserne i § 111, stk. 2 eller stk. 3, er undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden opfylder oplysningskravene. Forarbejderne begrundet det med, at disse koncernregnskabsundtagelser kun kan benyttes, hvis fonden selv kun i begrænset omfang udøver erhvervsaktiviteter – undtagelsen rammer altså kun fonde, der hverken direkte eller indirekte deltager i koncernens erhvervsaktiviteter.

Offentliggørelsen af den gamle redegørelse for samfundsansvar reguleres af [bekendtgørelse om offentliggørelse af redegørelse for samfundsansvar efter årsregnskabsloven](#), der trådte i kraft 1. januar 2026 og har virkning for regnskabsår, der begynder 1. januar 2025 eller senere. Vælger virksomheden hjemmesideoffentliggørelse, skal URL-adressen oplyses i ledelsesberetningen, og redegørelsen skal være tilgængelig **i uændret form i mindst 5 år** – for børsnoterede virksomheder mindst 10 år, i overensstemmelse med § 26, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder. Virksomheden er endda forpligtet til så vidt muligt at fastholde rådigheden over domænet i perioden. Bekendtgørelsens § 8 tillader fortsat rapportering efter internationale standarder – FN's Global Compact-fremskridtsrapport, UN PRI, GRI eller den nye [VSME-standard](#).

LOV

[Årsregnskabsloven § 99a, stk. 7-12](#)[Årsregnskabsloven § 111, stk. 2-3](#)[Årsregnskabsloven § 138](#)

§ 8 Den lempede SMV-rapportering efter § 107 e

Små og mellemstore virksomheder, der omfattes af § 99 a – i praksis fordi de er børsnoterede og dermed i regnskabsklasse D – kan efter § 107 e begrænse deres bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med Kommissionens SMV-standarder (fastsat ved delegerede retsakter i medfør af regnskabsdirektivets artikel 29c) til fem punkter:

1. En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi.
2. En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.

3. Virksomhedens væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger på bæredygtighedsspørgsmål og eventuelle tiltag for at identificere, overvåge, forebygge, afbøde eller afhjælpe disse.
4. De væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan virksomheden håndterer dem.
5. Nøgleindikatorer nødvendige for oplysningerne i nr. 1-4.

Sammenlignet med § 99 a, stk. 2's otte områder bortfalder navnlig kravene om tidsfæstede klimamål med 2030- og 2050-horisont, ledelsens rolle og ekspertise, incitamentsordninger og den fulde due diligence-beskrivelse. Værdikæderapporteringen reduceres til de væsentligste negative indvirkninger.

Parallelt hermed står **VSME** – den frivillige standard for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder, jf. [Kommissionens henstilling \(EU\) 2025/1710 af 30. juli 2025](#). VSME er ikke bindende, men har fået praktisk retlig betydning i Danmark: rapportering efter VSME er udtrykkeligt optaget i § 8 i [bekendtgørelse om offentliggørelse af redegørelse for samfundsansvar efter årsregnskabsloven](#) som en af de internationale standarder, der kan træde i stedet for en særskilt redegørelse efter § 99 a – forudsat at alle de krævede oplysninger fremgår.

Dette blev bekræftet af Erhvervsministeriet under høringen over udskydelsesloven, hvor både FSR – danske revisorer og Forsikring & Pension efterspurgte klarhed. Ministeriet bekræftede i høringsnotatet, at VSME kan bruges som grundlag for redegørelsen for samfundsansvar via den eksisterende redegørelsesbekendtgørelse – men afviste ønsket om digital indberetning (XBRL) af frivillig VSME-rapportering.

LOV

[Årsregnskabsloven § 99a, stk. 2](#)[Årsregnskabsloven § 107e](#)

§ 9 Verifikation: revisor eller uafhængig erklæringsudbyder

CSRD indførte et krav om, at bæredygtighedsrapporteringen forsynes med en **erklæring med begrænset sikkerhed**, jf. [§ 135 c](#). Det er et markant spring: efter de tidligere regler krævedes ifølge forarbejderne alene »en udtalelse baseret på et såkaldt konsistentstjek«.

Danmark udnyttede direktivets medlemsstatsoption og åbnede markedet ud over revisorstanden ved [lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering](#) (lov nr. 52 af 28. januar 2025). Begrundelsen var konkurrenceretlig:

I forbindelse med evaluering af revisorloven i 2021 blev det konstateret, at der er en stor koncentration på det danske marked for revision af virksomheder af interesse for offentligheden [...] Det fremgår også af bæredygtighedsdirektivet, at der er en risiko for yderligere koncentration af revisionsmarkedet, som kan være en trussel for revisorerens uafhængighed og øgning af honorarerne.

Loven åbner for, at faggrupper med f.eks. naturfaglige, samfundsvidenskabelige og teknisk videnskabelige kandidatuddannelser kan afgive erklæringer gennem en erklæringsudbyder **akkrediteret af Den Danske Akkrediteringsfond (DANAK)**. Erklæringer fra uafhængige udbydere er sidestillet med erklæringer afgivet af godkendte revisorer. Akkrediteringskravene bygger på ISO-standarder – navnlig DS/EN ISO/IEC 17029:2019 og DS/EN ISO 14065:2021 – suppleret af specificerede krav, herunder mindst 40 timers efteruddannelse over 3 år, hvoraf mindst 30 timer skal ligge inden for retlige krav og standarder for bæredygtighedserklæringer.

Disciplinæransvaret følger med: efter [§ 1 i bekendtgørelse om Revisornævnet](#) behandler Revisornævnet nu også klager over, at **en verifikator** ved udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering tilsidesætter de pligter, som stillingen medfører. Revisors selvstændige professions- og uafhængighedsansvar behandles nærmere under [revisoransvar](#) og [revisionspaategning-forbehold-supplerende-oplysninger](#).

Udskydelsen i 2025 skabte et praktisk problem: en række virksomheder havde allerede valgt en bæredygtighedsrevisor i forventning om at skulle rapportere fra regnskabsåret 2025. [§ 99 b, stk. 5](#) løser det ved at bestemme, at **afregistrering** af den eller de valgte revisorer eller uafhængige erklæringsudbydere ikke kræver særskilt vedtagelse, når valget er sket før den 31. december 2025. Adgangen er tidsbegrænset: afregistrering kan ikke foretages efter førstkommende ordinære generalforsamling afholdt den 31. december 2025 eller senere. Denne overgangsordning fik enstemmig opbakning i høringen.

LOV

Årsregnskabsloven § 99b, stk. 5

Årsregnskabsloven § 135c

§ 10 Håndhævelsen: Erhvervsstyrelsens regnskabskontrol efter § 159 b

Bæredygtighedsrapporteringen håndhæves ikke ved et selvstændigt sanktionsapparat, men gennem den almindelige **regnskabskontrol**. Efter [§ 159 b, stk. 1](#) gennemfører Erhvervsstyrelsen kontrol af modtagne årsrapporter med henblik på at kontrollere overholdelsen af en lang række regelsæt. To numre er direkte relevante her:

- **Nr. 12:** Rådets forordning nr. 2020/852/EU om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer – dvs. taksonomiforordningen.
- **Nr. 16:** Lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Dertil kommer nr. 1 (årsregnskabsloven selv, herunder § 99 a) og nr. 17 om regler udstedt i medfør heraf. Taksonomioplysningerne og verifikationen er dermed udtrykkeligt underlagt styrelsens kontrol.

Reaktionsmulighederne er beskrevet i [vejledning om virkningen af Finanstilsynets hhv. Erhvervsstyrelsens afgørelser om ændring af regnskabsinformation i års- og delårsrapporter i børsnoterede virksomheder](#). Vejledningen opregner tre reaktionstyper:

Reaktion	Anvendelse	Revisorerklæring	Ny generalforsamling
Påbud om ny årsrapport	Fejlen er så omfattende, at hele rapporten skal udarbejdes på ny	Ja	Ja
Påbud om supplerende/korrigerende information	Tilstrækkeligt til at give investorer og øvrige regnskabsbrugere det rette beslutningsgrundlag	Ja	Efter bestyrelsens konkrete vurdering
Påtale	Virksomheden har frivilligt korrigeret, eller forholdet kan ikke bestå fremover	–	–

Vejledningen fastslår væsentlighedstærsklen klart:

Virksomheden vil altid blive påbudt at ændre eller supplere allerede offentliggjort finansiel information, hvis der er tale om væsentlige overtrædelser af regnskabsreglerne. Kun uvæsentlige, og dermed lovlige fravigelser, vil ikke medføre et påbud om snarest at give ny information til markedet.

Fejl kan efter vejledningen bl.a. bestå i, at anvendt regnskabspraksis er i strid med reglerne, at der er sket forkert anvendelse af praksis, at der er anvendt fejlskøn, regnefejl – eller at **der i øvrigt mangler oplysninger**. Netop den sidste kategori er den relevante for en mangelfuld bæredygtighedsrapportering.

Vejledningen understreger tillige, at det generelt bør oplyses, at en ny årsrapport eller supplerende/korrigerende information offentliggøres som følge af påbud – uafhængigt af, om ledelsen er enig i afgørelsen. Er ledelsen uenig, kan den oplyse om uenigheden i årsrapporten.

LOV

Årsregnskabsloven § 159b, stk. 1

Erhvervsankenævnets prøvelse: hjemmel, faktum og

§ 11 væsentlighedsskøn

Erhvervsstyrelsens påbud kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Der foreligger endnu ingen offentliggjort ankenævnspraksis om selve § 99 a, men nævnets praksis om påbud vedrørende årsrapporter og ledelsesberetninger tegner den ramme, en fremtidig CSR-sag vil blive prøvet i. Tre mønstre træder frem.

1. Manglende oplysninger i ledelsesberetningen udløser påbud. I [22/14127](#) af 16. maj 2023 stadfæstede nævnet et påbud om berigtigelse af årsrapporten på grund af manglende oplysning om virksomhedspant. Sagen er af principiel interesse her, fordi den blev afgjort netop med henvisning til [§ 11](#) sammenholdt med [§ 159 b, stk. 1](#) og [§ 161](#) – dvs. samme normkompleks, som bæredygtighedsrapporteringen nu er underlagt. Tilsvarende i [24/06816](#) af 20. februar 2025, hvor nævnet stadfæstede påbud om revision og ny årsrapport efter konstatering af væsentlige regnskabsfejl, ligeledes med [§ 11, stk. 1](#), [§ 159 b, stk. 1](#), og [§ 161, stk. 1](#), som ankerpunkter.

2. Styrelsens væsentlighedsskøn tilsidesættes ikke uden grundlag. I [23/13460](#) af 3. april 2024 fandt nævnet »ikke grundlag for at tilsidesætte styrelsens skønsmæssige vurdering af, at de konstaterede fejl er væsentlige«, og opretholdt både berigtigelsespåbuddet og påbuddet om **tvungen revision** efter [§ 135 a](#) for regnskabsåret og de to følgende år. Samme mønster ses i [19/09056](#) af 4. marts 2021, [23/05088](#) af 30. oktober 2023 og [2015-14671](#) af 4. juli 2016, hvor påbud om omgjort årsrapport og obligatorisk revision blev stadfæstet. Også manglende formalia sanktioneres: i [20/12544](#) af 19. februar 2021 medførte manglende oplysning om fravalg af revision i den forudgående årsrapport, at selskabet skulle indsende et revideret regnskab.

3. Usikkerhed skal oplyses – ikke bruges som undskyldning for at udskyde. I [03-234.870](#) af 12. maj 2005 fastslog nævnet, at usikkerhed om værdiansættelsen af kapitalandele i et datterselskab er noget, der skal håndteres ved at **give oplysning herom i ledelsesberetningen** – ikke ved at udskyde indsendelsen. Styrelsen formulerede princippet skarpt:

Usikkerhed omkring opgørelsen af regnskabet berettiger heller ikke i sig selv til afgiftsfritagelse, uanset hvad grunden hertil måtte være. I så fald må der oplyses om usikkerheden i årsrapporten [...] Af hensyn til kreditorer og investorer er det netop særlig vigtigt, at årsrapporten offentliggøres rettidigt i denne situation.

Dette princip harmonerer præcist med værdikædeovergangsordningen i CSRD-loven: kan data ikke fremskaffes, er svaret at **oplyse om manglen og om bestræbelserne** – ikke at udelade rapporteringen.

Regnskabskontrollen har også en offentlighedsdimension. I [2016-4118](#) af 29. november 2016 havde Erhvervsstyrelsen efter kontrol af en børsnoteret virksomheds årsrapport både offentliggjort afgørelsen og meddelt pressen aktindsigt – begrundet i den tungtvejende offentlige interesse, navnlig fordi selskabet havde udstedt erhvervsobligationer for knap 600 mio. kr. Ankenævnet afviste klagen som uaktuel, da offentliggørelsen og aktindsigten allerede var gennemført. Kendelsen illustrerer, at den praktiske sanktion ved regnskabskontrol i høj grad er **offentlighed** – en pointe, der får særlig vægt for bæredygtighedsoplysninger, hvis primære brugere efter CSRD-forarbejderne netop er investorer og civilsamfundets aktører.

LOV

[Årsregnskabsloven § 11, stk. 1](#)[Årsregnskabsloven § 135a](#)[Årsregnskabsloven § 159b, stk. 1](#)[Årsregnskabsloven § 161, stk. 1](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og ny årsrapport for AA ApS efter konstatering af væsentlige regnskabsfejl	20.02.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport og tvungen revision for AA ApS grundet fejlbehæftet indregning af udviklingsprojekt	03.04.2024
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om nedskrivningstest for aktiverede udviklingsprojekter	30.10.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport grundet manglende oplysning om virksomhedspant	16.05.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport vedrørende tilgodehavender og udskudte skatteaktiver	04.03.2021
	Erhvervsankenævnet · Manglende oplysning om fravalg af revision i tidligere årsrapport medfører krav om revideret regnskab	19.02.2021
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over regnskabskontrol og aktindsigt grundet manglende aktualitet	29.11.2016
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om omgjort årsrapport og obligatorisk revision pga. manglende værdiansættelse af aktiver	04.07.2016
	Erhvervsankenævnet · Afgiftsfritagelse nægtet for forsinket indsendelse af årsrapporter i koncernforbundne selskaber	12.05.2005

Finanstilsynets regnskabskontrol og grænserne for tilsynets

§ 12 bevisgrundlag

For børsnoterede virksomheder omfattet af den finansielle lovgivning træder Finanstilsynet i Erhvervsstyrelsens sted. Vejledningen om reaktionstyper er fælles for de to myndigheder og benævner dem samlet »den relevante myndighed«. Finanstilsynets afgørelser behandles nærmere under [finansstilsynets-afgoerelser](#).

To kendelser markerer grænserne for tilsynets kontrolbeføjelse – og de er lærerige for bæredygtighedsrapportering, hvor bedømmelsen i vidt omfang beror på skøn og på data, virksomheden selv leverer.

I **01-168.042** af 20. august 2002 ophævede Erhvervsankenævnet Finanstilsynets påtale af, at ledelsen og revisorerne i en bank havde aflagt og påtegnet et ikke-retvisende årsregnskab. Påtalen byggede på, at bankens hensættelsesniveau afveg med 9,7 mio. kr. fra det niveau, der fremgik af åbningsbalancen ved en efterfølgende

fusion, hvor det fortsættende selskabs strengere kreditpolitik blev lagt til grund. Ankenævnet ophævede påtalen, fordi tilsynet ikke selv havde gennemgået bankens aktiver. Kendelsen viser, at tilsynet ikke kan udlede en overtrædelse alene af, at en anden aktør efterfølgende anlægger et andet skøn – myndigheden skal selv tilvejebringe grundlaget.

I [24/03035](#) af 16. april 2025 hjemviste nævnet Finanstilsynets påbud om nedjustering af en domicilejendoms værdi, fordi tilsynet urigtigt havde lagt til grund, at grunden var frikøbt, og at et driftstilskud var bortfaldet.

Nævnet udtalte:

Det betyder, at Finanstilsynet i afgørelsen af 22. februar 2024 har lagt oplysninger til grund, som ikke er korrekte, og som har en væsentlig materiel betydning for afgørelsen og har truffet en afgørelse på et uoplyst grundlag.

Bemærkelsesværdigt anmodede tilsynet selv om hjemvisning. Kendelsen fastslår den forvaltningsretlige grundsætning, at officialprincippet gælder ubetinget også ved regnskabskontrol: et påbud, der hviler på urigtige faktiske forudsætninger med væsentlig materiel betydning, hjemvises – uanset at de urigtige oplysninger stammede fra virksomheden selv.

De materielle krav til finansielle virksomheders bæredygtighedsrapportering findes i regnskabsbekendtgørelserne. [§ 155 i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.](#) viderefører den gamle redegørelse for samfundsansvar med den samme frivillighedsdefinition som årsregnskabsloven, og bestemmer udtrykkeligt, at virksomheder, der medtager en bæredygtighedsrapportering, **ikke** tillige skal redegøre for samfundsansvar. Samme systematik findes i [§ 147](#) for forsikringselskaber og tværgående pensionskasser.

LOV	Årsregnskabsloven § 159b, stk. 1	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af påbud om værdiansættelse af domicilejendom grundet faktuelle fejl i Finanstilsynets beslutningsgrundlag	16.04.2025
	Erhvervsankenævnet · Finanstilsynets påtale om ikke-retvisende årsregnskab i B Bank ophævet – tilsynet havde ikke selv gennemgået bankens aktiver	20.08.2002

§ 13 Ledelsens ansvar for rapporteringen efter § 8

Ansaret for bæredygtighedsrapporteringen er individuelt. Efter [§ 8, stk. 2](#) har **hvert enkelt medlem** af de ansvarlige ledelsesorganer ansvar for, at årsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen – og bestemmelsen er ved CSRD-loven udvidet med en udtrykkelig pligt til ved udarbejdelsen at iagttage de for virksomheden gældende standarder, med direkte henvisning til [§ 99 a, stk. 6](#) og [§ 107 e](#). ESRS-standarderne er dermed knyttet direkte til det personlige ledelsesansvar.

[§ 8, stk. 3](#) er tilsvarende opdateret. Hvert enkelt ledelsesmedlem har ansvar for,

1. at årsrapporten, hvis revision er krævet, kan revideres og godkendes i tide, og
2. at en eventuel erklæring om bæredygtighedsrapportering kan afgives, så årsrapporten kan godkendes i tide.

Nr. 2 er ny og pålægger ledelsen en positiv tilrettelæggelsespligt over for erklæringsudbyderen – en pligt, der i praksis forudsætter, at datagrundlaget for ESRS-rapporteringen er på plads i god tid.

Erhvervsankenævnets praksis om ledelsesansvar for årsrapporten er restriktiv og illustrerer, hvor lidt der skal til for at ansvaret fastholdes. I [2009-0018545](#) af 18. august 2009 blev et »koncern-eksternt«

bestyrelsesmedlem pålagt afgift trods dokumenterede rykkere til den daglige ledelse; nævnet fandt, at hverken kommunikationsvanskeligheder eller manglende kendskab til styrelsens påkravsbreve udgjorde særlige omstændigheder. Tilsvarende i [2008-0018182](#) af 27. april 2009.

Ændringer i den eksterne rådgiverkæde fritager heller ikke. I [96-86.920](#) af 5. maj 1997 udtalte styrelsen – tiltrådt af nævnet – at forhold, som ikke i sig selv kan begrunde fritagelse, f.eks. er, at revisor ikke har kunnet nå at revidere regnskabet. Nævnet fritog dog **ét** bestyrelsesmedlem, der ikke havde haft nogen mulighed for at påvirke grundlaget for regnskabsudarbejdelsen. Grænsen for det individuelle ansvar går altså dér, hvor ledelsesmedlemmet reelt var uden indflydelsesmulighed.

Overført på bæredygtighedsrapportering betyder dette, at ledelsen næppe kan frigøre sig ved at henvise til, at ESRS-datagrundlaget eller erklæringsudbyderens arbejde ikke blev færdigt i tide. Det bredere bestyrelsesansvar behandles under [bestyrelsesansvar](#), og kompetencefordelingen mellem selskabsorganerne under [selskabsorganernes-kompetence-og-generalklausulen](#).

LOV	Årsregnskabsloven § 8, stk. 2-3	Årsregnskabsloven § 99a, stk. 6	Årsregnskabsloven § 107e
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Fastholdelse af afgift til bestyrelsesmedlem for for sent indsendt årsrapport trods interne samarbejdsvanskeligheder 18.08.2009 Erhvervsankenævnet · Fastholdelse af ledelsesaftifter for for sent indsendt årsrapport trods påstand om manglende tidligere håndhævelse 27.04.2009 Erhvervsankenævnet · Afgift for sen indsendelse af årsregnskab – tidligere bestyrelsesmedlem fritaget, øvrig ledelse ikke fritaget 05.05.1997		

§ 14 Dataetikredegørelsen i § 99 d

Ved siden af bæredygtighedsrapporteringen står et selvstændigt dansk rapporteringskrav, der ikke har EU-retlig baggrund. [§ 99 d](#) blev indsat ved [lov nr. 741 af 30. maj 2020](#) og pålægger store virksomheder, som har en politik for dataetik, at supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for politikken. Har virksomheden **ikke** en politik for dataetik, skal ledelsesberetningen indeholde en redegørelse med forklaring af baggrunden herfor.

Bestemmelsen er dermed konstrueret efter præcis det samme »følg eller forklar«-princip, som [§ 99 a](#) hvilede på fra 2008 til 2024 – og den overlevede CSRD-reformen uændret. Koncernreglerne følger samme mønster: efter [§ 99 d, stk. 2](#) er det tilstrækkeligt, at oplysningerne gives for koncernen som helhed, og efter [§ 99 d, stk. 3](#) kan en dattervirksomhed undlade oplysningerne, hvis en modervirksomhed opfylder kravet – men skal da oplyse dette, herunder hvilken modervirksomhed der har medtaget redegørelsen, og hvor den er offentliggjort. Erhvervsstyrelsen kan efter [§ 99 d, stk. 4](#) fastsætte regler om hjemmesideoffentliggørelse og om revisors pligter i den forbindelse; det er sket ved [redegørelsesbekendtgørelsen](#), der trådte i kraft 1. januar 2026 og afløste bekendtgørelse nr. 1088 af 31. maj 2021.

Revisors rolle er her et rent formalitetstjek. Efter [§ 5 i redegørelsesbekendtgørelsen](#) skal revisor påse, at redegørelsen på hjemmesiden er korrekt benævnt og indeholder de foreskrevne oplysninger – ikke at indholdet er materielt rigtigt. Det er netop denne begrænsede kontrol, CSRD erstatter med en erklæring med begrænset sikkerhed for bæredygtighedsrapporteringens vedkommende.

Forholdet mellem [§ 99 d](#) og CSRD har været omstridt. Under høringen over udskydelsesloven foreslog både Forsikring & Pension og andre, at virksomheder, der rapporterer om bæredygtighed, undtages fra dataetikkravet på grund af overlap med ESRS-standarderne. Erhvervsministeriet afviste forslaget i dette lovforslag, men

tilkendegav ifølge høringsnotatet, at spørgsmålet ville blive set på ved fremtidige tilpasninger. Overlappet består derfor indtil videre.

LOV

Årsregnskabsloven § 99d, stk. 1-4

§ 15 »Stop-the-clock« og Omnibus: retstilstanden i 2026

Retsområdet er i 2026 kendetegnet ved et usædvanligt forhold: **en nyaffattet bestemmelse, der for hovedparten af de omfattede virksomheder endnu ikke er trådt i virkning, mens den ophævede affattelse fortsat gælder.**

Lov nr. 1636 af 16. december 2025 gennemfører »stop-the-clock«-direktivet (EU) 2025/794 af 14. april 2025 og indsætter § 99 b. Virkningstidspunkterne er nu:

Virksomhedsgruppe	§ 99 a får virkning for regnskabsår, der begynder	I mellemtiden gælder
Børsnoterede/statslige aktieselskaber med over 500 ansatte (bølge 1)	Uændret – rapporterer allerede fra regnskabsåret 2024	§ 99 a (2024-affattelsen)
Store virksomheder i regnskabsklasse C, samt regnskabsklasse D med 500 eller færre ansatte (bølge 2)	1. januar 2027 , jf. § 99 b, stk. 1	§ 99 a som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018
Små og mellemstore virksomheder i regnskabsklasse D (bølge 3)	1. januar 2028 , jf. § 99 b, stk. 2	§ 99 a som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018

Efter § 99 b, stk. 3 kan de udskudte virksomheder **frivilligt vælge** at rapportere efter § 99 a allerede for regnskabsår, der begynder før 1. januar 2028. Efter § 99 b, stk. 4 gælder reglerne tilsvarende for modervirksomheder, der aflægger koncernregnskab, og medarbejdertallet opgøres da for koncernen som helhed. Hertil kommer en bemyndigelse i § 99 a's afsluttende stykke, hvorefter erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at rapporteringspligten ikke finder anvendelse for regnskabsår påbegyndt mellem 1. januar 2025 og 31. december 2026 – dog kun for virksomheder, som efter regnskabsdirektivet fra 1. januar 2027 ikke er omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering.

Forarbejderne angiver formålet præcist:

Udskydelsen påvirker alene tidspunktet for, hvornår visse af de virksomheder, der er omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering, skal begynde at rapportere fra og ikke indholdet af selve rapporteringen. Udskydelsen ændrer heller ikke på, hvilke virksomheder der skal rapportere om bæredygtighed.

Baggrunden er politisk og konkurrencemæssig: Draghi-rapporten »The future of European competitiveness« fra september 2024, Kommissionens forenklingsomnibuspakke af 26. februar 2025, og nationalt »Aftale [...] om udskydelse af bæredygtighedsrapportering i to år for visse virksomheder« af 29. april 2025.

Høringen over lovforslaget ([høring af 26. maj 2025](#)) afdækkede en markant konflikt. Alle 10 høringssvar bakkede op om selve udskydelsen og afregistreringsordningen, men centrale erhvervsorganisationer kritiserede skarpt, at Danmark **fastholder** 2018-kravet om redegørelse for samfundsansvar i overgangsperioden. Dansk Industri, Finans Danmark og Forsikring & Pension betegnede det som overimplementering eller »gold-plating« og pegede på risiko for dobbeltrapportering og manglende europæisk level playing field. Erhvervsministeriet

fastholdt kravet med den begrundelse, at videreførelsen sikrer kontinuitet og giver regnskabsbrugerne indsigt. Ingen af de indholdsmæssige ønsker – fjernelse af § 99 a-kravet, hjemmel til førtidsimplementering eller undtagelse fra dataetikkravet – blev imødekommet. De eneste ændringer i det endelige lovforslag var en lovteknisk omstrukturering, rettelser af en henvisningsfejl i [§ 102, stk. 7](#) (fra § 99, stk. 3, til det korrekte § 99, stk. 2) og en tilføjelse om fondsmæglerselskaber – alle initieret af ministeriet selv.

Næste skridt er allerede undervejs. [Forenklingsdirektivet \(EU\) 2026/470 af 24. februar 2026](#) ændrer bl.a. regnskabsdirektivet, CSRD og CSDDD. Erhvervsstyrelsens [lovudkast af 2. juli 2026](#) beskriver konsekvensen i tal:

dansk kontekst betyder, at ca. 90 procent af de virksomheder, der ellers ville være omfattet af reglerne om bæredygtighedsrapportering, nu fritages. Det betyder, at anvendelsesområdet reduceres fra ca. 2.200 virksomheder til ca. 220 virksomheder inkl. finansielle virksomheder.

Dertil kommer en forventet reduktion i de administrative byrder på 34 pct. for de tilbageværende ca. 220 virksomheder som følge af forenklingen af ESRS. Praxisoversigten hviler derfor på et retsgrundlag under aktiv ombygning; virkningsdatoerne i § 99 b bør altid kontrolleres mod den seneste lovebekendtgørelse.

LOV

[Årsregnskabsloven § 99b, stk. 1-4](#)[Årsregnskabsloven § 99a](#)

Sammenfatning: et retsområde styret af forarbejder og

§ 16 regnskabskontrol

Bæredygtighedsrapportering efter [§ 99 a](#) er et af de områder i dansk erhvervsret, hvor afstanden mellem reguleringens omfang og domspraksis er størst. Der findes endnu ingen offentliggjorte domme eller ankenævnskendelser, der tager stilling til, om en konkret redegørelse for samfundsansvar eller bæredygtighedsrapportering var tilstrækkelig. Det er ikke overraskende: kravet var fra 2008 til 2024 et rent »følg eller forklar«-krav, hvor en virksomhed uden politikker blot skulle oplyse dette – hvilket gør en overtrædelse svær at konstruere. Først med CSRD blev indholdet standardiseret og dermed efterprøveligt.

Retskildebilledet er derfor særegent:

- **Forarbejderne er styrende.** Der findes ingen anden autoritativ fortolkning af dobbelt væsentlighed, værdikædeafgrænsningen eller skadesklausulen end de specielle bemærkninger til [lov nr. 480 af 22. maj 2024](#).
- **Standarderne er dynamiske og delvist engelsksprogede.** ESRS fastsættes ved delegerede retsakter, og de internationale protokoller, standarderne henviser til, er bindende, uanset at de ikke foreligger på dansk.
- **Håndhævelsen er indirekte.** Der er ingen særskilt sanktion for mangelfuld bæredygtighedsrapportering; den håndhæves gennem regnskabskontrollen efter [§ 159 b](#) med de almindelige reaktionstyper – påbud om ny årsrapport, påbud om supplerende/korrigerende information eller påtale – og i sidste ende gennem offentliggørelse.

De retningslinjer, der kan udledes af den eksisterende ankenævnspraksis, er dog robuste og vil med stor sandsynlighed blive overført: manglende oplysninger i ledelsesberetningen udløser påbud, jf. [22/14127](#) og [24/06816](#); styrelsens væsentlighedsskøn står fast, medmindre det tilsidesættes konkret, jf. [23/13460](#);

kommercielle hensyn bærer ikke en fravigelse af lovens oplysningskrav, jf. [01-209.523](#); usikkerhed skal oplyses frem for at udskyde, jf. [03-234.870](#); og myndigheden skal selv oplyse sagen, jf. [24/03035](#).

To afgrænsninger bør holdes for øje. For det første regulerer § 99 a **rapportering**, ikke adfærd; materielle due diligence-pligter følger af [CSDDD](#). For det andet er urigtige bæredygtighedsudsagn over for forbrugere og i B2B et markedsføringsretligt spørgsmål, der hører under [groen-markedsføring-greenwashing](#) – ikke under regnskabskontrollen. Det er værd at bemærke, at CSRD-forarbejderne selv kobler de to: standardiseret bæredygtighedsdata giver ifølge lovgiver »øgede muligheder for at gøre op med greenwashing«.

Endelig gælder, at retsgrundlaget aktuelt er under hastig forandring. Med [§ 99 b](#) er hovedparten af de omfattede virksomheder tilbage på 2018-reglerne indtil regnskabsåret 2027 henholdsvis 2028, og [forenklingsdirektivet \(EU\) 2026/470](#) ventes at reducere kredsen fra ca. 2.200 til ca. 220 danske virksomheder. Enhver vurdering af en konkret virksomheds pligter skal derfor begynde med to spørgsmål: hvilken bølge tilhører virksomheden, og hvilken affattelse af § 99 a gælder for det pågældende regnskabsår?

LOV	Årsregnskabsloven § 99a	Årsregnskabsloven § 99b	Årsregnskabsloven § 159b, stk. 1
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af påbud om værdiansættelse af domicilejendom grundet faktuelle fejl i Finanstilsynets beslutningsgrundlag 16.04.2025 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og ny årsrapport for AA ApS efter konstatering af væsentlige regnskabsfejl 20.02.2025 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport og tvungen revision for AA ApS grundet fejlbehæftet indregning af udviklingsprojekt 03.04.2024 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport grundet manglende oplysning om virksomhedspant 16.05.2023 Erhvervsankenævnet · Afgiftsfritagelse nægtet for forsinket indsendelse af årsrapporter i koncernforbundne selskaber 12.05.2005 Erhvervsankenævnet · Selskab pligtig til at oplyse nettoomsætning i årsregnskab – konkurrencehensyn fritager ikke fra oplysningspligt 02.05.2002		

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Årsregnskabsloven § 8	stk. 2-3	Årsregnskabsloven § 11	stk. 1
Årsregnskabsloven § 99a		Årsregnskabsloven § 99b	
Årsregnskabsloven § 99d	stk. 1	Årsregnskabsloven § 107e	
Årsregnskabsloven § 159b	stk. 1		

MATERIALE Citerede afgørelser

16 afgørelser

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

16

16.04.2025	Hjemvisning af påbud om værdiansættelse af domicilejendom grundet faktuelle fejl i Finanstilsynets beslutningsgrundlag	J.NR.: 24/03035
------------	--	-----------------

20.02.2025	Stadfæstelse af påbud om revision og ny årsrapport for AA ApS efter konstatering af væsentlige regnskabsfejl	24/06816
03.04.2024	Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport og tvungen revision for AA ApS grundet fejlbehæftet indregning af udviklingsprojekt	23/13460
30.10.2023	Stadfæstelse af påbud om nedskrivningstest for aktiverede udviklingsprojekter	23/05088
16.05.2023	Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport grundet manglende oplysning om virksomhedspant	22/14127
04.03.2021	Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport vedrørende tilgodehavender og udskudte skatteaktiver	19/09056
19.02.2021	Manglende oplysning om fravalg af revision i tidligere årsrapport medfører krav om revideret regnskab	20/12544
29.11.2016	Afvisning af klage over regnskabskontrol og aktindsigt grundet manglende aktualitet	2016-4118
04.07.2016	Stadfæstelse af påbud om omgjort årsrapport og obligatorisk revision pga. manglende værdiansættelse af aktiver	2015-14671
18.08.2009	Fastholdelse af afgift til bestyrelsesmedlem for for sent indsendt årsrapport trods interne samarbejdsvanskeligheder	2009-0018545
27.04.2009	Fastholdelse af ledelsesafgifter for for sent indsendt årsrapport trods påstand om manglende tidligere håndhævelse	2008-0018182
12.05.2005	Afgiftsfritagelse nægtet for forsinket indsendelse af årsrapporter i koncernforbundne selskaber	03-234.870
20.08.2002	Finanstilsynets påtale om ikke-retvisende årsregnskab i B Bank ophævet – tilsynet havde ikke selv gennemgået bankens aktiver	01-168.042
02.05.2002	Selskab pligtig til at oplyse nettoomsætning i årsregnskab – konkurrencehensyn fritager ikke fra oplysningspligt	01-209.523
20.12.2000	Erhvervsdrivende fond pålagt at følge årsregnskabslovens regler for værdiansættelse af aktier i datterselskab – obligationsbeholdning undtaget	99-51.386
05.05.1997	Afgift for sen indsendelse af årsregnskab – tidligere bestyrelsesmedlem fritaget, øvrig ledelse ikke fritaget	96-86.920